

[Gregersen.]

der kun 7 Mand i Tinget, der fulgte Retsforbundet. (*Jønson*: Det var ikke ret meget!). Det synes at glæde det ærede Medlem Hr. Jønson, som altid glæder sig, naar jeg taler; jeg har med Glæde lagt Mærke til, at han altid placerer sig her

Anden Næstformand (*Ulrich*): Jeg maa henstille til Taleren ikke at indlede privat Konversation med det ærede Medlem Hr. Jønson.

Gregersen: Ja, men saa maa jeg anmode det ærede Medlem Hr. Jønson om at lade være at afbryde mig, naar jeg taler.

Vort Arbejde og vore gentagne Gange fremsatte Forslag har altsaa baaret Frugt, og nu kan vi jo se af de Afstemninger, der senere har fundet Sted, at vi ikke længere staar alene, men at der er mange af Tingets Medlemmer, langt ind i de andre Partier, som ikke vil lege med mere. Jeg havde jo i Fjor Lejlighed til at byde det ærede Medlem Hr. Pinholt velkommen paa den Vej; nu prøvede det ærede Medlem ganske vist paa gennem et Citat af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit at vise, at det altid har været Venstres Holdning. Saadan er det, naar en god Tanke slaar igennem; først er der nogle enkelte, der slutter sig til den, men naar den vinder Bifald, bliver det saadan som nu med det ærede Medlem: det er en Tanke, som vi egentlig altid har tænkt — og nu har Venstre egentlig altid tænkt, at Det kongelige Teater skulde gaa over til Privatdrift.

Saa klar var Stillingen ikke endnu i Fjor, i alt Fald ikke for det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Øjne. Maaske er Stillingen blevet klarere ogsaa for det ærede Medlem i Aar, det vil Tiden jo vise, naar Afstemningen kommer. Men i hvert Tilfælde, vi naaede dertil nu i Foraaret, at der var 39 Medlemmer, som praktisk talt gik imod at yde Tilskud til Det kongelige Teater, de vilde kun være med til at tilbagebetale den Forlystelsesskat, som Teatret havde betalt. Og foruden de 39 var der jo de konservative Medlemmer med det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt som Ordfører, der overhovedet ikke vilde yde noget som helst, og som derfor vilde afholde sig fra at stemme. Og saa var der det ærede Medlem Hr. Rager. Man blev ganske vist ikke klar over, med hvilken Begrundelse det ærede Medlem og hans Partifæller vilde afholde sig fra at stemme, men i hvert Fald, de vilde heller ikke stemme for Tilskuddet.

Saa vi kommer alligevel op paa et ret

anseligt Tal, som nu er imod Det kongelige Teater som Statsinstitution, som er imod, at Staten skal betale. Og hertil kommer, at selve den nuværende Formand for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, ganske vist i Fjor støttede Forslaget om de 750 000 Kr. i Tilskud, men udtrykkeligt gjorde det med den Begrundelse, at Teatret skulde have Tid til at afvikle og Teaterkommissionen var blevet for sent færdig. Alligevel var det ogsaa hans Mening, at det var det bedste, at Det kongelige Teater gik over til Privatdrift. Det var altsaa Formanden for Det radikale Venstre. Naar saa Venstres Ordfører her i Dag erklærer, at ogsaa Venstre vil slaa fra, maa jeg jo sige, at det begynder at tegne ret lyst for, at denne Sag kan blive løst.

Jeg har, det vil ærede Medlemmer forstaa, ved denne Lejlighed ønsket at notere Resultatet af det Arbejde, som vi har gjort i denne Sag. Nu kommer der saa Lovforslag om en ny Ordning. Jeg ved ikke, hvilket Tal det er i Rækken, men der er i alt Fald draget en hel Del nyt Stof ind i Diskussionen ved denne Lejlighed. Der er et Blad, som har skrevet om det nye Forslag, at det betyder, at Det kongelige Teater nu stikker sin Sugsnabel — Udtrykket er altsaa ikke mit — et andet Sted hen, nemlig i Radiofoniens Kasse. Ellers maa jeg jo sige, at naar man læser den højtærede Undervisningsministers Fremsettelsestale, er der mange Ting, der forekommer en mærkelig i Begrundelsen for, at man har fremsat Lovforslaget paa den Maade, som man her har gjort.

Den højtærede Minister siger i Bemærkningerne, at der er den Uligelighed i Vilkaarene for de to kulturelle Statsinstitutioner, Statsradiofonien og Det kongelige Teater, at den førstnævnte er fritaget for Forlystelsesaftgift, medens den sidstnævnte svarer 20 pCt. i Afgift. Det taler til Ære for den højtærede Undervisningsministers Retsindighed, at der er noget, der har rørt sig i Samvittigheden, da han har opdaget denne Uligelighed. Nu kan denne Uligelighed skaffes ud af Verden paa 2 Maader. Enten kan man fritage begge Institutioner for at betale Forlystelsesaftgift; og den Form vilde tiltale mig mest, eller ogsaa kunde man gaa den anden Vej og paalægge dem begge at betale Forlystelsesaftgift. Jeg ved nu ikke, hvorfor man skylder Staten noget, fordi man hører paa sin Radio, ej heller fordi man gaar i Teatret. Men det var i alt Fald en Maade at skaffe Uligeligheden væk paa.

Men den højtærede Minister er meget klogere. Han skaffer den af Vejen ved at